

ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΟΞΕΩΝ

Τα οξέα είναι χημικές ενώσεις με γενικό τύπο: H_xA που διαλύονται στο νερό σύμφωνα με την χημική εξίσωση: $H_xA \rightarrow x \cdot H^+ + A^{x-}$

, όπου:

H^+ : κατιόν υδρογόνου

A^- : ανιόν αμετάλλου (π.χ. S^{2-} , Cl^- , Br^- , κ.λπ) ή πολυατομικό ανιόν (π.χ. NO_3^- , SO_4^{2-} , κ.λπ)

x: το «φορτίο*» του ιόντος A^{x-} (χωρίς το πρόσημό του)

Τα οξέα διακρίνονται σε:

A. **Μη οξυγονούχα οξέα**, που δεν περιέχουν οξυγόνο στο μόριό τους

(A^{x-} : F^- , Cl^- , Br^- , I^- , S^{2-} , CN^- , κ.ά.)

Τα οξέα αυτά ονομάζονται: *υδρο- (όνομα A)*

Π.χ.:

HCl: υδρο-χλώριο	HBr:
HF:	H ₂ S:
HI:	HCN:

Τα υδατικά διαλύματα των μη οξυγονούχων οξέων (aq) ονομάζονται *υδρο –όνομα A –ικό οξύ*

Π.χ.:

HCl _(aq) : υδρο-χλωρ-ικό οξύ	HBr _(aq) :
HF _(aq) :	H ₂ S _(aq) :
HI _(aq) :	

B. **Οξυγονούχα οξέα**, που περιέχουν οξυγόνο στο μόριό τους:

(A^{x-} : NO_3^- , SO_4^{2-} , CO_3^{2-} , PO_4^{3-} , κ.ά.)

Το μόριό τους αποτελείται από ένα ή περισσότερα κατιόντα υδρογόνου ενωμένα με κάποιο οξυγονούχο πολυατομικό ανιόν.

Κάποια πολύ γνωστά πολυατομικά οξυγονούχα ανιόντα είναι:

NO_3^- : νιτρικό ανιόν	SO_4^{2-} : θειικό ανιόν
CO_3^{2-} : ανθρακικό ανιόν	PO_4^{3-} : φωσφορικό ανιόν

Τα οξέα αυτά ονομάζονται A –οξύ.

Π.χ.:

HNO_3 : νιτρικό οξύ	H_2CO_3 :
H_2SO_4 :	H_3PO_4 :

**σε επόμενη τάξη θα μάθετε ότι αυτό δεν είναι πραγματικό φορτίο αλλά φαινομενικό και ονομάζονται αριθμός οξείδωσης.*